

Dopisi.

Iz Celovca. (Zahvalnica g. Lienbacherju, slovenščina v šolah, † Ullmann.) Ker so vsi koroški poslanci pristaši liberalne stranke in toraj zoper vse predloge, ktere zagovarja konservativna večina državnega zbora, mislil bi morda kdo, da se koroško ljudstvo strinja s svojimi zastopniki na Dunaji ter, da ono odobruje njihovo djanje in nehanje v poslaniški zboru. Pa temu nikakor ni tako. Čeravno ustavaki stavijo „nujne predloge“ v mestnih in občinskih zastopih, da se pošljejo koroškim poslanca na Dunaj resolucije (sklepi) zoper Lienbacherjev predlog o skrajšanji osemletne šolske dolžnosti, vendar nikakor ne ostaja za njimi lepo število trgov in občin, kar se tiče peticij in pohvalnih adres, samo s tem razločkom, da te veljajo g. Lienbacherju samemu, a ne koroškim ustavaškim poslanca. Tako je 15. aprila t. l. občinski zastop v št. Andreji v Lavantskeji dolini poslal državnemu poslanca g. Lienbacherju pohvalno adres, zato, ker je ta zoper osemletno šolo govoril; 16 občinskih odbornikov glasovalo je za ta predlog, a samo 2 sta se protivila. V omenjeni adresi prosi se tudi g. Lienbacher, naj ravno tako možko zastopa tudi verski značaj šole, ter se ta prošnja s tem utemeljuje, da cela dežela nima državnega poslanca, s katerim bi se njihovi nazori in njihove želje strinjale. — To je bil odgovor poslancu Ottitschu, ki se je dal lani od konservativcev izvoliti, a potem k liberalcem všel, ter 10. aprila nekaj dedov zbornjal v Wolfsberg, kder je hvalil šletno šolanje.

Če bo imela dr. Vošnjakova resolucija tudi za koroške Slovence dober in zaželen uspeh, pokazala bo prihodnost. Koroški Slovenci upajo vsaj eno gimnazijo v Beljaku dobiti prepustivši celovsko in št. Paulsko Nemcem. A do tega še utegne zelo daleč biti. Da so naše želje gledé ravnopravnosti zelo skromne, morajo tudi naši protivniki priznati, in kdo vè, če jim ravno vsled tega greben ne raste tako na kvišku? „Kärnt. Volksst.“ pravi, da bi slovenski Korošci za sedaj bili zadovoljni, ko bi v srednjih šolah in na pripravništvu slov. jezik vsaj za rojene Slovence bil obligaten učni predmet. To je vendar malo, ako pomislimo, da je $\frac{1}{3}$ vsega prebivalstva slovenska. Lani je 97 slovenskih katehetov do naučnega ministra vložilo prošnjo, naj on blagovoli vsaj v prvih razredih ljudske šole uvesti slov. jezik kot izključljivo učni jezik, da se učenci vsaj do dobrega slov. brati naučè, kar je za poduk v kršanski veri neobhodno potrebno. Znano je, da je to prošnjo takratni naučni minister Stremajer odbil; a zaukazati ni mogel, da bi kateheti slovenske otroke v verouku nemški podučevali, ker to določiti ima le duhovna gosposka oblast in pravico. Krščanski poduk slovenske mladine v domačem jeziku je iz pedagogičnega kakor tudi iz narodnega stališča neovrgljiva tirjatev in dolžnost, ktero slov. duhovniki koroški

vestno spolnujejo in v čem jih tudi visokovr. ordinarijat krepko podpira. — Dne 25. aprila umrl je na Dunaji nagle smrti Jos. Ullmann, župan Prevalski, deželni poslanec za Velikovski volilni okraj, znani nemški ustavak in protivnik katoliških Slovencev koroških! Bo tedaj ondi kmalu nove volitve treba. Upati je, da zmaga narodna stranka, ktera se je že v zadnjih volitvah vkljub vsem nezgodam in silnim sovražnim naporom krepko in častno borila na volišči.

Iz Laporja. (Lep dar farneji cerkvi) omislili so naš č. g. župnik Jožef Pečnik, namreč prekrasne 3 plašče, 2 za sv. mešno opravilo, 1 pa za večernice. Cerkev izročili so ta dar, ko smo god svojih farnih patronov sv. Filipa in Jakoba obhajali v nedeljo 2. maja t. l. Na predvečer in rano zjutraj dali so iz možnarjev streljati, da je gromelo po vsej župniji. K svečanosti povabili so nam iz Maribora kanonika in ravnatelja duhovšnice vel. čestitega g. Dav. Kovačiča, ki so nas ob 10. uri razveselili z izvrstnim govorom, ki nam je vsem globoko v srca segal. Potem so služili levitirano sv. mešo, pri kateri so jim stregli 3 duhovni gospodje, med temi sosedna čestita gospoda župnika A. Hajšek iz Makol in Fr. Petan iz št. Venčesla. Pri tej priliki so nam vel. č. g. kanonik blagoslovili nove plašče, ki so veljali nekaj nad 300 fl. Č. g. župnik so to iz lastnega poravnali. Bog plati! Sploh pa so že veliko storili v ne predolgem času, ko pri nas pastirujejo. Farna cerkva dobila je postranski altar sv. Jožefa lepo prenovljen, dalje novo nebo, bandere, več mešnih oblačil, podružnico sv. Ilja v Kočnem so dali vso prenoviti, altariji v cerkvi so snažno vsi ponovljeni. Nekaj časa bilo je slišati, da hočejo zaradi bolehnosti iti v pokoj in nas zapustiti. Hvala Bogu, to se ne bode zgodilo. Spomlad jim je donesla zopet ljubelega zdravja in ostanejo torej pri nas. Hvaležni farani se tega pristrčno veselijo in želijo, da bi še jim zlato mešo kot mnogozaslužni župnik zapeli! Vsem, ki so pripomagali, da smo letos god svojih farnih patronov tako sijajno obhajali, izrekamo pristrčno zahvalo

Laporski farani.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar, cesarica in cesarjevič odšli so na Ogersko, kder so bili v Budimpeštu sijajno sprejeti. Ondi je bil pod predsedništvom cesarjevim posvetovanje ministrov; sklenili so baje železnico Sisek-Dobierlin-Karlovec. — Deželni zbori bodo sklicani 5. jun. t. l. Na Kranjskem imajo 2 volitvi razpisani; od slovenskih narodnjakov nasvetovan je za Trebensi volilni okraj vrli ljubljanski narodnjak g. Peter Graselli, in za veliko posestvo knez Windischgrätz. — Novi predsednik kranjski, g. Winkler, je 4. t. m. došel v Ljubljano. Vsem županom je doposlal prijazno slovensko okrožnico; uradnike je opomnil, da imajo nepristranski uradovati. Kranjski Slovenci se bodo